

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Qvomodo Placeat Nova Oboedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

nos in tantis vitæ periculis iuvari petamus. Nec est otiosa voluntas
accepto Spiritu sancto.

QVOMODO PLACEAT
NOVA OBEDIENTIA.

PHARISÆVS apud Lucam cap. 18. admiratur sese, & se
placet, fascinatus hac persuasione, quod legi satisfaciatur, & pro
hanc qualemcumq; disciplinam Deo placeat, Tales sunt multi
nere humano, securi propter qualemcumq; umbram disciplinæ.

SED horum arrogantiam sæpe accusat vox diuina, vt
Dominus Lucæ 13. Nisi penitentiam egeritis, omnes similiter pe
bitis. Et apud Iohannem, 1. Iohan. 1. Si dixerimus quod peccata
non habeamus, mendaces sumus. Ideo inanis est imaginatio, super
ritium obediendum Deo placere sua dignitate, & esse meritum
digni, vt loquuntur, & iusticiam coram Deo, quæ sit meritum
æternæ.

POSTEA tamen addunt, semper dubitandum est
an placeat obediendum: quia manifestum est, in singulis multis
dium esse, multa peccata ignorantia & omissionis, multos
non paruos.

HIC necesse est recte erudiri conscientiam
vtraq; re, de infirmitate nostra, & de consolatione. Necesse est
natis esse iusticiam bonæ conscientia, & incoactam obediendum,
dictum est. Et tamen in hac vita, in nostra natura, in anima, &
corde, adhuc valde multum est sordium, quas illi magis cernunt &
plorant, qui plus lucis habent, vt Prophetæ & Apostoli, vt nota
Pauli querela Rom. 7. Video aliam legem in membris meis, quæ
pugnat legi mentis meæ, & me captiuum facit legi peccati.

MAGNA adhuc in singulis caligo est, multiplex ignorantia,
& multa tristissima dubitationes, errores in consilijs, orti ex
dentia, ex falsis opinionibus, & inani spe, multæ vitiosæ flamme
piditatum, multæ neglectiones officij, fremitus & indignationes
uersus Deum in pœnis. Deniq; stupor & insania est, nolle scire
morem & dilectionem Dei multo frigidiorum esse quam esse debent.

HÆ confessiones repetita sunt in Prophetarum & Apostolo
rum concionibus. Psal. 143. Non intres in iudicium cum seruo tuo,
quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Et in 1. Iohan.
1. Si dicimus quod peccatum non habeamus, nos ipsos seducimus, &
veritas non est in nobis. Hæ confessio necessaria est, & arrogantia
taxanda.

REPREENHENDVS est etiam error aduocato
riorum, qui fingunt, homines in hac vita mortali, legi Dei satisfaci
re posse. Item, qui dicunt, Malum concupiscentia nobiscum taliter
non esse peccatum, nec malum pugnantem cum lege seu voluntate Dei.

His errores manifeste refutat Paulus Roma. 7. & 8. Postea etiam consolatio addenda est.

PRIMUM statuat renatus, se reconciliatum esse Deo, sola fide, id est, fiducia Mediatoris, & personam merito reputari iustam propter filium Dei Mediatorem, gratis propter ipsius meritum.

SECUNDO, confiteatur vero dolore, adhuc se renato multa peccata & magnas sordes esse, dignas ira Dei.

TERTIO, Et tamen sciat oportere incoari obœdientiam & iustitiam bonæ conscientia: & hanc, quanquam procul abest à perfectione legis, tamen in reconciliatis Deo placere propter Mediatorem deprecantem pro nobis, & suo merito regentem nostras ingratas & inenarrabiles misérias. Ita propter eum & persona recipitur, & postea placent opera, & in utroque fides luceat. Ideo Petrus inquit 1. Petri 2. Offerre hostias spirituales acceptas Deo per IESUM Christum. Hæc consolatio proposita est in capite 8. ad Roma. Nulla nunc condemnatio est his, qui in Christo Iesu ambulant. Et Roma. 6. Non estis sub lege, sed sub gratia.

IN hoc ipsum quæritur, an placeat obœdientia, cum legi non satisfaciat. Respondet Paulus: Placere, quia non sumus sub lege, id est, damnati lege: sed sub gratia, id est, reconciliati seu recepti in gratiam. Roma. 8. Quis condemnabit? Christus pro nobis mortuus est, & resurrexit, qui est ad dextram Dei, & pro nobis interpellat, id est, Placent sancti propter filium, qui & obtulit pro nobis suam obœdientiam, & pro nobis interpellat.

HÆC dicta opponenda sunt dubitationi, ne fides & innocatio extinguantur. Nam dubitatio languescit inuocationem.

POSTquam igitur scimus, & necessariam esse novam obœdientiam, & auxilium nobis certo donari, & placere hanc, quanquam mortuam & mendicam obœdientiam, agnoscamus immensam Dei misericordiam, & pro ea gratias agamus, & sit maior cura regendi omnes actiones, quia scimus & iuuari nos, & Deo hanc obœdientiam propter filium placere. Et semper in conspectu sit hæc necessitas: Si estimantur beneficia Dei, iustificatio & regeneratio, amitti vitam æternam, iuxta illud 2. Cor. 5. Superinduemur, si tamen non nudi reperiemur. Et Rom. 8. Si quis Spiritum Christi non habet, hic non est eius. Ac semper in iustificatione simul sit incoatio nouitatis.

LATERO pendens in cruce, habet bona opera, interiora & exteriora, dolet se peccasse, & fatetur se iuste puniri. Deinde & fide agnoscit Saluatorem, & petit ab eo salutem, ideoque audit expressam absolutionem, & concionem de vita æterna, & promissionem, & acquiescit in hac voce Messia, & se Deo subijcit, & non impatienter sicut supplicium, sed latatur agnitione Messia, & spe vitæ æternæ, & Deo gratias agit: præterea ut extet signum confessionis, refutat maledicentem Christo.

HÆC in eo sunt, quia hic ipse Messias socius supplicij, pro
bo mentem eius docet, & in ea ipsa consolatione λόγος in illis
caus est, & per eum æternus Pater effundit Spiritum sanctum in
huius auditoris, ut accendat læticiam in eo, dilectionem, innocen-
tiam, spem vitæ æternæ, & alias virtutes.

DE PRÆMIIS.

PAVLVS inquit Roma. 6. Donum Dei est vitæ æterna per
filium IESVM Dominum nostrum: & reconciliati seu iustifica-
simul sunt coheredes filij Dei propter ipsum, non propter propria
merita.

FIDES accipiens remissionem peccatorum &
iustificationem, & spes vitæ æternæ, nituntur filio Dei Mediatore
expresse dictum est Iohan. 6. Hæc est voluntas Patris, ut omnis
dens in filium, habeat vitam æternam. Et Roma. 5. Iustificati
pacem habemus apud Deum, per Dominum nostrum IESVM Chri-
stum, per quem & accessum habemus fide in gratiam hanc, in qua
stamus, & gloriamur spe vitæ æternæ.

CONVINGIT IESUM
DEUM & SPERM, & affirmat utranq; nisi Mediatore, & manifestum
est, spem non debere niti nostris operibus, quia dictum est Psal. 144.
Non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens: sed ut propter
filium filium Dei agentes pœnitentiam reputantur iusti fide, & propter
eum, & per eum vivificantur: ita propter eum, & non propter
merita, donatur vitæ æterna: sicut latro in cruce audit hanc promissio-
nem, Hodie eris mecum in paradiso. Lucæ 23.

NEC somnandum est, filium Dei tantum præparatorem
vitæ æternam nobis meruisse, aut dare, & nos postea nostris operi-
bus mereri vitam æternam: sed sit in conspectu dictum dulcissimum
Hoseæ 13. Omors ero mors tua, & pestis tua o inferne. Propter
um Dei, & per eum liberamur à morte æterna, & transferimur in vi-
tam æternam, sicut ipse inquit, Ego vitam æternam do eis. Et
Iohan. 5. Qui habet filium, habet vitam. Ac sit spes certa & firma
sicut Petrus inquit 1. Petr. 1. Perfekte sperate, id est, non dubia
nitione, sed firma spe expectate vitam æternam, videlicet propter Me-
diatorem. Et recte Augustinus inquit in libro Meditationum, Tri-
tius fiduciæ certitudo est in sanguine Christi. Utrunq; certissimum
sit, agentem pœnitentiam propter filium Dei gratis fide accipere
remissionem peccatorum, & iustificationem, & hunc esse hæreditem
vitæ æternæ, sicut Paulus inquit Roma. 8. Quicumq; Spiritu Deo
aguntur, hi sunt filij Dei: Si autem filij hæredes Dei, &c. Et tunc
simul verum est, eos qui effundunt Spiritum sanctum, deficientes
fide, aut ruentes contra conscientiam, nec redeunt ad Deum per pe-
nitentiam.